

FAALİYET RAPORU

Faaliyet	Cilo-Reşko (Uludoruk) Zirve						
Faaliyetin Tarihi	28-29 Haziran 2025	Yeri	Hakkari	Süresi	9 saat	Türü	Hike
Güzergâh	İstanbul- Hakkari- Yüksekova- Dağlıca- Serpel Yaylası- Horkadim Yaylası- Zirve—aynı yoldan dönüş						
Kat Edilen Yol	9.5 km			Alınan İrtifa	2100m		
Katılımcılar	1	Fulya Özcanlı	8				
	2	Yücel Bagatur	9				
	3	Şahin Akdağ	10				
	4	Neslihan Atilla	11				
	5		12				
	6		13				
	7		14				
Kullanılan Kamp Mlz.	2 Çadır, şişme mat, tulum, tencere, tava, jetboil						
Kullanılan Teknik Mlz.	Yok						
Kullanılan Kişisel Mlz.	Kask, baton						
Yiyecek	Noodle, kurabiye, yemiş, zeytin						
Rota Bilgisi	Kamp Alanı	Horkadim					
	Su kaynağı	Serpel, Horkadim					
	Tehlikeler	Düşme, irtifa					
	Zemin	Orman içi/sık çalılık, slab, çarşak	Zorluk Derecesi	PD			
Harita	Horkedim'den zirveye:						

AYRINTILAR

Öncelikle şunu özellikle belirtmek isteriz: Rota konusunda geçen yıl kaybettiğimiz sevgili İsmet İnan'ın Facebook paylaşımı bize gerçekten büyük kolaylık sağladı. Kısa ve öz bilgi isteyenler, o paylaşımına göz atabilir. Bu rapor ise daha detaylı bilgi arayan arkadaşlar için hazırlandı.

Yücel ve ben (Fulya) Hakkari'ye ilk defa iki sene önce keşif amacıyla gitmiştik ve ikimiz de hayran kalmıştık. Cennet-Cehennem Yaylası'nın kıyısından Reşko'yu uzaktan izlemiş ve tekrar dönmek üzere sözleşmiştik. Nitekim de öyle oldu.

Bu sene planımızı gerçekleştirmek üzere İstanbul'dan yola koyulduk. Senelik iznimizin bir kısmını bu yolculuğa ayırdığımızdan, geze geze, sindire sindire Diyarbakır-Bitlis hattından geçerek bir haftada Hakkari'ye vardık. Şahin ve Neslihan da benzer bir rotayla, Tunceli üzerinden Hakkari'ye ulaştılar. 26 Haziran akşamı, hep birlikte Hakkari Camping'de buluştuk.

İzin kontroller:

Açıkçası, en çok gerildiğimiz kısım burası oldu. Çünkü, itiraf edelim, bu süreci biraz savsakladık. Naif ben, Hakkari İl Gençlik ve Spor Müdürlüğü ile valiliğe 10 gün önceden e-posta atmanın yeterli olacağını umut etmiştim. Sevgili Seda Uraz aslında beni telefonla arayıp durumu bildirmem gerektiği konusunda uyarıyordu. Ama yolculuğun rehavetiyle bu işi hep erteledim. Sonunda, Reşko'ya girmeyi planladığımız günün bir öncesinde, Hakkari'ye adım atar atmaz soluğu İl Gençlik'te aldık. Türk işi "Yüz yüze belki daha kolay hallederiz," diye umut ettik. Oradaki arkadaşlar, konudan pek bir şey anlamadılar; e-posta falan da almamışlar güya. Yine de bir şekilde ikna oldular ve yardımcı olmaya karar verdiler.

Sağ olsun Metin Güldal (kendisi Sportif Değerlendirme ve Takip Şube Müdürü oluyor), bizim için jandarmayı aradı ve gerekli süreci bir hayli hızlandırdı. Normalde bu başvuruların 1 ay öncesinden yapılması gerekiyormuş. Ve evet — kesinlikle telefonla arayıp süreci takip etmek gerekiyor. İl Gençlik, valilik ve jandarma arasında paslaşmalı, biraz sabır isteyen bir bürokrasi trafiği var.

Yola koyuluş:

27 Haziran sabahı, güzelce kahvaltımızı yaptıktan sonra dağ için gerekli son alışverişleri tamamladık ve tekrar İl Gençlik'te Metin Bey'i darlamaya gittik. Kendisi tekrar bir kaç tel görüşmesi yaptıktan sonra bize sıkıntı çıkmayacağına dair taahhüt verdi. Saatin epeyi ilerlemesinden ötürü o gün zaten rotaya girmemizin bir imkanı yoktu, ama biz yine de dağ havasını solumak ve yavaştan aklimatize olmak için Serpel Yaylası'na geçmeye karar verdik.

İlk jandarma kontrol noktasına vardığımızda "Tamam," dedik, "şimdi ya olacak ya da döneceğiz." Neyse ki işler ters gitmedi. Bize sadece, "Tüm sorumluluk bize aittir," şeklinde bir belge imzalatıldılar ve nazikçe uğurladılar. "Nasil yani? Bu kadar mı?" dedik. Evet, o kadarmış. Ama siz bizim kadar şansa bırakmayın, her şey resmiyete dökülsün, temkinli olmakta fayda var.

Serpel Yaylası'na gidiş (2100m):

Hakkari Merkez'den Yüksekova istikametinde yaklaşık 1.20 saat (75 km) ilerledik. Daha sonra Yeşiltaş Köyü istikametinde devam ediyorsunuz. İlk jandarma kontrolden geçtik. Artık mutluyduk. Önümüzde bir engel kalmamıştı. Devamında “burası değildir herhalde” dediğiniz Dağlica-3 sapağında içeri giriliyor. Bu noktadan sonra ikinci bir jandarma kontrol noktasından daha geçiyorsunuz. Ve sonra... işin asıl macerası başlıyor. Yol, tabiri caizse perişan. Mıcır, taşlık, çukur dolu ve yer yer uçurum kenarı. Aracın altı yüksek olmalı, hatta mümkünse 4x4. Bizde Berlingo vardı. Şahin'in sağlam pilotluğu sayesinde Serpel'e sağ salim ulaştık. Ama epey stresli geçti. Bir yanda arabayı parçalamak, diğer yanda aşağı uçmak korkusu.

27 Haziran akşamı yaylaya vardık. Sol yamacımızda nefis Belkis dağı manzarası. Reşko bu noktadan görünmüyor ama yaylanın havası yeterince etkileyici. Köylüler koyunları yeni kırpmış. Rüzgarın esintisiyle burnumuzdan eksik olmayan taze koyun gübresi kokuları eşliğinde akşam yemeğimizi yedik. Yücel'in tabiriyle buranın hayvanları öyle güzel otlardan besleniyor ki bıraktıkları bile bi başka güzel kokuyor :)

O gece, Horkadim ve zirve için gerekli malzemeleri toparlayıp ertesi gün sırtlanacağımız çantalarımızı hazırladık. Sabah 7.30 civarı kalktık. Güzelce kahvaltılarımızı yaptık ve Horkadim'e geçmek üzere yola koyulduk.

Serpel'den Horgedim'e bakış

Horkadim (Horgedim) Yaylası'na gidiş (2900m):

Serpel yaylasından bakıldığında Horkadim, kabaca batı yönünde kalan uzun, dik bir kulvar. Fotoda da görebilirsiniz. Serpel'den cikista diyagonal bazı patikalar var (bunlari bulmak çok kolay değil. Bize köylü yardımcı oldu). Bir tane belli belirsiz patikadan nehir yatağına indik. Yaklaşık 30 dak. sonra, yeni yapılmış tahta bir köprüden suyun karşı tarafına gectik. Kulvar hemen bu civarda başlıyor. Buradan itibaren zigzaglar çizen patikayla tırmanışa geçiyorsunuz ama epey dik. Yaklaşık 800-900 metre irtifa kazanılıyor.

Köprü'de ilk mola

Kamp yüküyle çıktığını düşünürsek, mümkün olduğunca az ve hafif eşya alınması şiddetle tavsiye edilir. Biz bu çıkışı yaklaşık 5 saatte tamamladık. Bu rota ve sonrası zirve yolculuğu sağlam kondisyon istiyor.

Öyle Tarzan gibi gezersen, yanmak da kaçınılmaz oluyor tabii!

Yaylanın tam olarak neresi olduğunu anlamak için de biraz zaman harcadık. Tırmanış kısmı bittikten hemen sonra yayla orada değil malesef. Biraz daha yürümek gerekiyor. İlerledikçe büyük boulder kayaları gibi bitişik kayalar göreceksiniz. İçlerinden su akıyor. Su olduğu için heyecan yapıp burayı yayla sandık. Çoban ve hayvanlar da bu bölgedelerdi, ama asıl kamp kurulacak alan daha ileride.

Horkedim'den kabaca zirve rotası

Kampa vardıktan sonra elimizi yüzümüzü yıkayıp serinledik. Güneş rota boyunca fena yaktı. Bir süre muhteşem manzaranın keyfini çıkardıktan sonra çadırlarımızı kurduk.

Makarnalarımızı yiyip 19.30 gibi uyumak üzere çadırımıza geçtik. Yaklaşık 10 dakika sonra, Şahin çadırı dürtüp "Kalkın, yukarıda ayı var!" dedi. Ne?! Uykumuz kaçtı tabii. Neyse ki ayı baya uzaktaydı, yaklaşık 500 metre kadar yukarıda gözüküyordu. Bir noktada onun da bize baktığından emindik. Adrenalini yedik bir güzel. Sonra uyu uyuyabilirsen.

Gece saat 02.00 gibi "göz dinlendirme seansı" bitti. Küçük bir kahvaltı ettik ve saat 03.00'te Reşko zirvesi için yola koyulduk.

Reşko'ya çıkış:

Reşko hakkında internette ciddi bir rapor bulamadık. Biz de bu nedenle, daha şehirdeyken rotayı telefonlarımıza indirmiştik. Genel olarak Wikiloc rotasını takip ettik, yer yer taşbalar vardı, bir kısmını da biz dönerken ekledik ama durum rüzgar ya da insan faktörüyle değişebilir tabii, bunlara güvenmemek lazım.

Bu arada kamptan bakıldığında zirve görünmüyor. Hatta defalarca "hah, işte burası zirve" dediğimiz noktaların hiçbiri gerçek zirve çıkmadı. Zirveye ulaşana kadar bu sahte zirve oyununa üç kez falan düştük.

Horkedim'den itibaren rota kabaca 3 farklı etapta ilerliyor denebilir. Önce yüksek, uzun otluk ve patikası belli belirsiz bir alan. Bu kısım 2–2.5 saat kadar sürdü. Wikiloc burada işimizi baya kolaylaştırdı. Daha sonra çarşak ve slab karışımı, zaman zaman karlı geçişler. 3. etap da slab ağırlıklı, yer yer basit tırmanışlar içeren, Demirkazık Külah'ını andıran bir etap. Teknik zorluk var denemez ama dikkatli olunmalı.

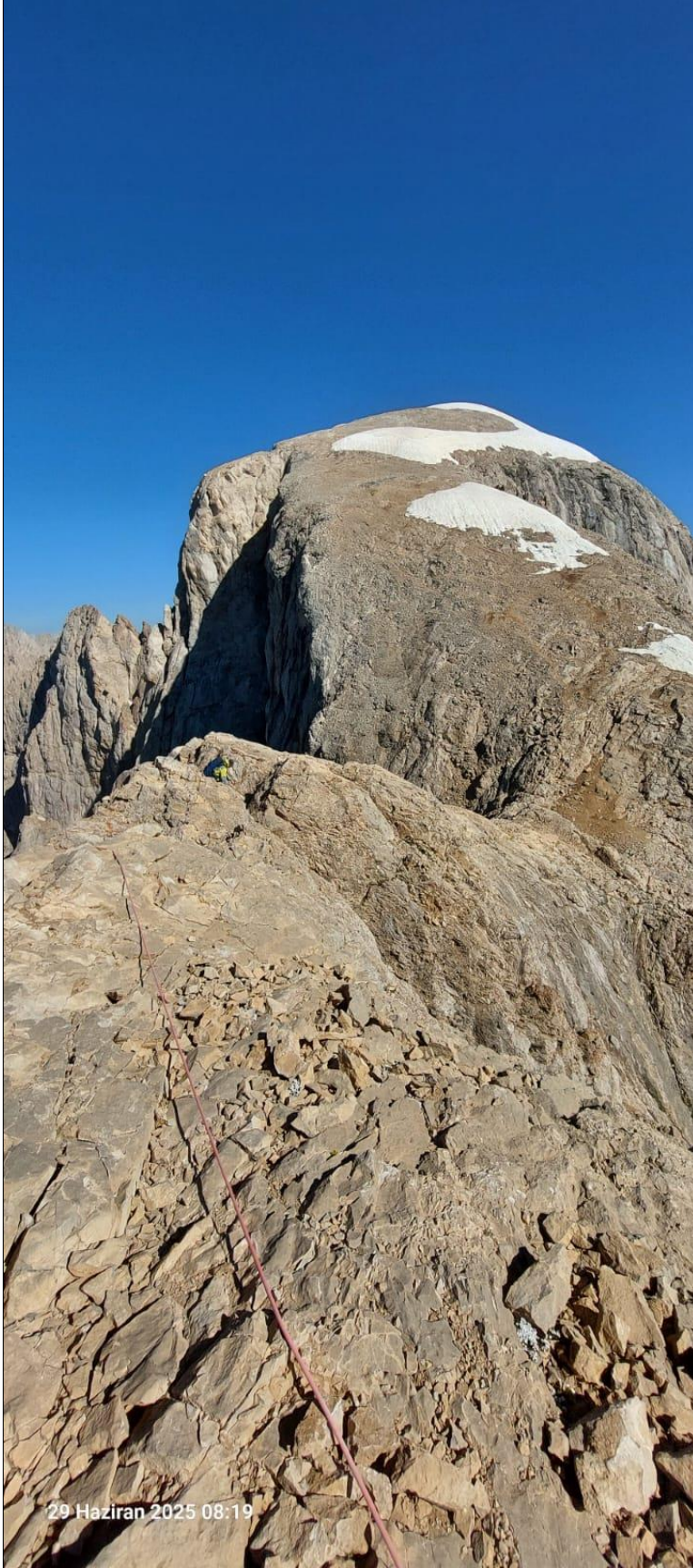

1. etabın başında yaklaşık 1.5 saat ilerledikten sonra Neslihan kendini kötü hissettiğini ve kampa geri dönmek istediğini söyledi. Hepimiz bir an ne yapacağımızı bilemedik. Tek başına dönmesine içimiz el vermedi ama sonuçta çift olarak kendi kararlarını verdiler ve Neslihan tek başına kampa geri döndü. Onu ayıyla başbaşa bırakmış olduk.

Fotoğrafta gördüğünüz korniş kısmı beni biraz zorladı. Kornişin altından sol taraftan yan geçiş yaptık. Yücel ve Şahin burayı oldukça rahat geçti ama benim için mental anlamda zordu. Çok boşluklu. Biraz kar/buz karışımı basamaklar.

Hemen ardından diğer zorluk noktası olan kılıç kısmı geliyor. Buraya sabit ip bağlanmış ama ipi mutlaka kontrol edin. Bizim karşılaştığımız ip yer yer kesikti ve ara emniyetteki bir sikke yerinden çıkmıştı. Bu sırada rüzgar da oldukça sertti. Aşağı uçunulası.

Bundan sonra artık rota kesin bitmiştir dedik ama yine bitmedi. Son bir 40 dakika kadar yürüdükten sonra zirveye ulaştık. Bu aşama artık kolay bir yürüyüş rotasıydı.

Zirvede fotolarimizi çektik. Zirve defteri artık yok. Sonradan öğrendiğimize göre bir takım siyasal sebeplerden kaldırılmış.

Horkadim'den zirveye toplamda yaklaşık 1200 metre irtifa kazanılıyor. Biz bu çıkışı 6 saatte tamamladık.

Yücel kılıçıkta

Mutlu son

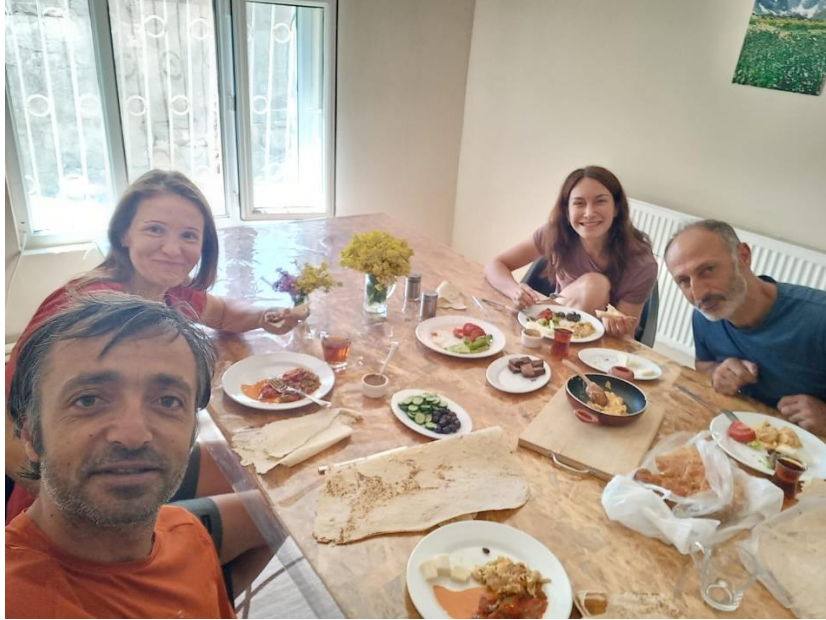
Dönüş:

Kampa vardığımızda bir şeyler atıştırıp çadırlarımızı topladık ve vakit kaybetmeden Horkadim'den aşağı inmeye başladık. Buradan Serpel'e inmemiz yaklaşık 3.5 saat sürdü. Ama açıkça söyleyelim: Büyük hata.

Zirve günü o yorgunlukla inmek gerçekten yıpratıcı oldu. Eğer vaktiniz varsa, zirveden sonra Horkadim'de bir gece konaklanması tavsiye edilir. Hem fiziksel olarak toparlanma şansı bulursunuz hem de aşağı daha güvenli inersiniz. Bu şekilde ayrıca zamanınız kalırsa, Sat Gölleri'ne de uğrayabilirsiniz. Dağlıca sapağından sadece 11 km mesafede.

Horkadim'den aşağı inerken artık bitmiştik. Muhtemelen hem yorgunluk hem irtifa etkisiyle Şahin'le birlikte ciddi baş ağrısı yaşadık. Neyse ki yanımızda ağrı kesici vardı da biraz toparlandık. Dönüş yaklaşık 3 saat sürdü.

İnişin son bölümünde, nehir kenarına inip yüzümüzü gözümüzü yıkayarak kendimize gelmeye çalıştık. Ama bitmedi: Serpel'e tekrar ulaşmak için bir yokuş daha tırmanmanız gerekiyor. Ve tabii ki, bu yorgunlukla Hakkari'ye dönüş yolunda araba kullanmak da ayrı bir sınavdı.

Ertesi gün kahvaltısı ve kapanış

Notlar:

Teknik malzeme: Yanımıza 40 m ip, kazma, krampon alsak da gerekmedi. Sadece baton kullandık.

Telefon şebeke: Telefon askeri kontrol noktası civarı çekmemeye baslıyor. Serpel'de kimsenin teli çekmedi. Neslihan'ın Turkcell hattı vardı. O yer yer Horkadim'de çekti. Bizim teller de zirveye yakın belli yerlerde çekiyordu.

Su durumu: Serpel gürül gürül. Horkadim'de de su var. Su kaynağı gibi bir yerden almakta fayda var sığ yerlerde kımıl kımıl kurtçuklar su şişesine kaçabiliyor.

Nerde kalalım?: Reşko'ya Hakkari merkezden de Yüksekovadan da gidilebilir. Yüksekova'da daha çok otel seçeneği var ve havaalanı bu bölgede. Konaklama için Hakkari camping (merkezde) çadır konaklaması ve oda için güzel bir seçenek. Ayrıca merkezde öğretmenevi ve oteller de mevcut.